

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/89/2014
Identifikačné číslo spisu:	2014200466
Dátum vydania rozhodnutia:	29.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2014200466.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu BIOGENEX, spol. s r.o., so sídlom Oblúková 1833/32, 917 00 Trnava, IČO: 36 225 151, právne zastúpeným: Advokátska kancelária Michal Polák - advocati s.r.o., so sídlom Panenská 24, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 751, proti žalovanému: Daňový úrad Trnava, so sídlom Hlboká 8/1, 917 65 Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 9200302/5/1602714/2014 zo dňa 24. apríla 2014, č. 9200302/5/948859/2014 zo dňa 12. marca 2014, č. 9201401/5/704049/2014/Niz zo dňa 25. februára 2014, č. 9201401/5/225030/2014/VaID zo dňa 20. januára 2014, č. 9201401/5/5193845/2013/Niz zo dňa 20. novembra 2013, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/106/2014-58 zo dňa 16. októbra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave zo 16. októbra 2014, č.k. 14S/106/2014-58, p o t v r d z u j e.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením zastavil podľa § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 246c OSP konania o žalobe zo dňa 24. júna 2014, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 9200302/5/1602714/2014 zo dňa 24.04.2014, ktorým žalovaný postupom podľa § 71 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 563/2009 Z.z.“) v nadväznosti na § 80 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. nevyhovet námietke daňového subjektu BIOGENEX, spol. s r.o., zo dňa 12.04.2014 proti výzve č. 9200302/5/948859/2014 zo dňa 12.03.2014 na zaplatenie daňového nedoplatku vo výške 34 791,28 €. Ďalším žalobcom napadnutým rozhodnutím 9200302/5/948859/2014 zo dňa 12.03.2014 žalovaný podľa § 80 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. vyzval žalobcu, aby v náhradnej lehote do 15 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy na zaplatil daňový nedoplatok vyniknutý na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2010 vo výške 34 791,28 €, na základe rozhodnutia o vyrubení dane (§ 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z.z.) č. 9201401/5/5193845/2013 zo dňa 20.11.2013, ktorá bola splatná 22.01.2014 na účet Daňového úradu Trnava. Súčasne na základe tejto výzvy žalovaný poučil žalobcu o následkoch nezaplatenia uvedenej sumy. Ďalším žalobcom napadnutým rozhodnutím č.

9201401/5/704049/2015/Niz zo dňa 25.02.2014 žalovaný podľa § 63 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. žiadosti o odpustenie zmeškanej lehoty zo dňa 01.02.2014 podľa § 29 zákona č. 563/2009 Z.z. nevyhovel. V poradí štvrtým žalobcom napadnutým rozhodnutím č. 9201401/5/225030/2014/VaID zo dňa 20.01.2014, žalovaný žalobcovi oznámil, že na žalobcom podané odvolanie sa hľadá, akoby nebolo podané, nakoľko toto nebolo doručené v predpísanej forme, elektronickými prostriedkami, čo vyplýva z ust. § 14 ods. 1 písm. a/ zákona č. 563/2009 Z.z.. Posledným žalobcom napadnutým rozhodnutím č. 9201401/5/5193845/2013/Niz zo dňa 20.11.2013, žalovaný postupom podľa § 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z.z. vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2010 v sume 34 793,04 € a zároveň daňovú stratu v sume 40 104,00 €.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 2 OSP).

Podľa druhej hlavy piatej časti OSP sú predmetom správneho súdnictva právoplatné rozhodnutia správnych orgánov, ktorými sa zasiahlo do subjektívnych práv fyzických alebo právnických osôb. Správny súd preskúma aj zákonnosť rozhodnutia, proti ktorému zákon neprípúšťa odvolanie. Pokiaľ ide o konanie a rozhodovanie a žalobách je správne súdnictvo založené na princípe generálnej klauzuly y zmysle § 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorej sudy v zásade môžu a musia preskúmať všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy. Rozsah právomoci súdov pri preskúmaní správnych rozhodnutí je obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne sudy preskúmajú. Ide o rozhodnutia, ktoré sú stanovené ustanovením § 248 OSP, ktoré sú vylúčené y právneho prieskumu resp. sudy ich nepreskúmajú.

Podľa § 248 OSP sudy nepreskúmajú:

- a) rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania,
- b) rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak samy osebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti,
- c) rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak samy osebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,
- d) rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

Vo vzťahu k prvému žalobou napadnutému rozhodnutiu č. 9200302/5/1602714/2014 zo dňa 24.04.2014, ktorým žalovaný nevyhovel námietke podanej žalobcom proti výzve č. 9200302/5/1602714/2014 zo dňa 12.03.2014 na zaplatenie daňového nedoplatku vo výške 34 791,28 € je potrebné poukázať práve na vyššie uvedenú skutočnosť podľa § 248 OSP. Krajský súd zastáva názor, že tak samotná výzva na zaplatenie daňového nedoplatku v náhradnej lehote ako aj následné rozhodnutie o námietkach podaných voči uvedenej výzve je práve jedným z procesných rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu. Z tohto dôvodu krajský súd konania vo veci preskúmania žalobcom napadnutého rozhodnutia žalovaného č. 9200302/5/1602714/2014 zo dňa 24. 04. 2014 postupom podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 248 písm. a/ OSP zastavil.

V súvislosti s ďalším žalobcom napadnutým rozhodnutím č. 9200302/5/948859/2014 zo dňa 12.03.2014, ktorým žalovaný vyzval žalobcu, aby v náhradnej lehote do 15 dní od doručenia predmetnej výzvy zaplatil vyššie spomenutý daňový nedoplatok na základe rozhodnutia o vyrubení rozdielu dane č. 9201401/5/5193845/2013 zo dňa 20.11.2013 došiel krajský súd, že konanie je potrebné zastaviť, nakoľko žalobca nevyčerpal všetky opravné prostriedky, ktoré sa v tomto prípade pripúšťajú - podanie námietky. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že uvedená výzva bola žalobcovi doručená do vlastných rúk dňa 02.04.2014, pričom lehota na podanie žaloby uplynula 02.06. 2014. Nakoľko žalobca

podal žalobu na súde 24.06.2014, teda oneskorene, je to ďalším dôvodom na zastavenie konania v zmysle § 250d ods. 3 v spojení s § 250b ods. 1 OSP.

Rozhodnutie č. 9201401/5/704049/2015/Niz zo dňa 25.02.2014 ktorým žalovaný žiadosti žalobcu o odpustenie zmeškanej lehoty nevyhovel bolo doručené žalobcovi dňa 04.03.2014. Keďže potom žalobca podal žalobu dňa 24.06.2014 a lehota na podanie žaloby uplynula 04.05.2014, ide o žalobu podanú oneskorene a preto súd toto konanie podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 250b ods. 1 OSP zastavil.

Rozhodnutím č. 9201401/5/225030/2014/VaID zo dňa 20.01. 2014, ktorým žalovaný oznámil žalobcovi, že na jeho odvolanie sa hľadí, akoby podané nebolo bolo žalobcovi doručené dňa 28.01.2014, pričom dvojmesačná lehota na podanie žaloby uplynula dňom 28.03.2014. Keďže žalobca podal žalobu až dňa 24.06.2014 súd toto konanie podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 250b ods. 1 OSP znova zastavil.

Posledným rozhodnutím č. 9201401/5/5193845/2013/Niz zo dňa 20.11.2013 žalovaný vyrubil žalobcovi vyššie uvedený rozdiel dane z príjmov a neuznal daňovú stratu. Rozhodnutie bolo žalobcovi doručené do vlastných rúk dňa 20.12.2013, čo znamená, že lehota na podanie žaloby uplynula dňom 20.02.2014 a keďže žalobca podal žalobu až dňa 24.06.2014 súd toto konanie podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 250b ods. 1 OSP opäť zastavil

O náhrade trov konania krajský súd rozhodoval podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 146 ods. 2 OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko žalobca zavinil zastavenie konania a žalovanému náhrada trov konania neprislúcha.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zastúpení advokátom v zákonnej lehote odvolanie namietajúc, že prvostupňový súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 205 ods. 2 písm. b/ na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym právnym záverom (§ 205 ods. 2 písm. d/ OSP), a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP).

V nadväznosti na vyššie uvedené žalobca žiada odvolací súd, aby uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 16.10.2014, sp.zn. 14S/106/2014 v súlade s § 221 OSP v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo aby ho v súlade s § 220 OSP zmenil tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu spolu s predchádzajúcim konaním, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 3 veta prvá OSP, a § 246c veta prvá v spojení s § 214 ods. 2 písm. c/ OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu, ktorými je Slovenská republika. Správnym súdnictvom sa zabezpečuje realizácia ústavného princípu domáhať sa súdnej ochrany práv fyzických a právnických osôb na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa druhej hlavy piatej časti OSP sú predmetom správneho súdnictva právoplatné rozhodnutia správnych orgánov, ktorými sa zasiahlo do subjektívnych práv fyzických alebo právnických osôb. Správny súd preskúma aj zákonnosť rozhodnutia, proti ktorému zákon nepripúšťa odvolanie. Pokiaľ ide o konanie a rozhodovanie o žalobách je správne súdnictvo založené na princípe generálnej klauzuly v zmysle článku 36 ods. 2 listiny základných práv a slobôd a článku 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa, ktorej súdy v zásade môžu a musia preskúmať všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy. Rozsah právomoci súdov pri preskúmaní správnych rozhodnutí je obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy preskúmajú. Ide o rozhodnutia, ktoré sú stanovené ustanovením § 248 OSP.

Podľa § 248 písm. a/ OSP súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Predpokladom postupu súdu podľa druhej hlavy piatej časti OSP je, aby pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s dôvodmi odvolania proti napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Trnave, a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, nezistil žiaden dôvod nato aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého uznesenia. Na tieto závery vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s tým Najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci Krajským súdom za správne a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedených v odvolaní dopĺňa nasledovné:

Je potrebné sa stotožniť s názorom prvostupňového súdu že rozhodnutie o nevyhovení k námietke voči výzve na zaplatenie nedoplatku dane nie je rozhodnutím ukladajúcim daňovému subjektu povinnosti zmoknú právnej oblasti, ale súvisí výlučne s vymáhaním splnenia povinnosti zaplatiť daň uloženú právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, čo mu dáva charakter rozhodnutia procesnej povahy. Takisto rozhodnutie, ktorým správca dane vyzval žalobcu, aby náhradnej lehote 15 dní od doručenia výzvy zaplatil daňový nedoplatok vzniknutý na dani z príjmov právnickej osoby, ktorý bol vydaný na základe rozhodnutia o vyrubení rozdielu dane, je rozhodnutie, ktoré má charakter procesného rozhodnutia, pričom však prvostupňový súd správne poznamenal, že voči predmetnej výzve bolo možné podať námietku v lehote 15 dní od jej doručenia. Vzhľadom na to, že žalobca napadol žalobou samostatne aj výzvu na zaplatenie daňového nedoplatku, prvostupňový súd konanie o preskúmanie predmetnej výzvy zastavil, nakoľko žalobca nevyčerpal všetky opravné prostriedky ktoré sa preň pripúšťajú, v tomto prípade podanie námietky. Rozhodnutie, ktorým žalovaný žiadosti žalobcu o odpustenie zmeškanej lehoty nevyhovel bolo žalobcovi doručené dňa 04.03.2014. Keďže žalobca podal žalobu až dňa 24.06.2014 jedná sa o žalobu podanú oneskorene, nakoľko lehota na podanie žaloby uplynula dňa 04.05.2014. Rozhodnutia, ktorými žalovaný vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2010 a zároveň neuznal daňovú stratu bolo doručené žalobcovi do 20.12.2013. Lehota na podanie žaloby uplynula dňom 20.02.2014, keďže žalobca podal žalobu až dňa 24.06.2014 prvostupňový súd správne postupoval, keď konanie v uvedenej veci zastavil z dôvodu oneskorene podanej žaloby.

Žalobca sa mýli, keď argumentuje tým, že aj napriek skutočnosti, že ide o procesné rozhodnutia lehota na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti predošlých rozhodnutí začína podľa názoru žalobcu plynúť až po doručení predmetných procesných rozhodnutí. Tieto procesné rozhodnutia, podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, predstavujú iba následného akty, ktorými správny orgán postupuje v zmysle zákonných ustanovení v daňovom konaní. Pred začatím vedenia daňového exekučného konania, po právoplatnosti a vykonateľnosti v platobných výmerov alebo iných rozhodnutí ktorými sa vyrubuje daň. V žiadnom prípade s nimi nie je možné spájať možnosť predĺženia lehoty na odvolanie voči týmto platobným výmerom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, považujúc rozhodnutie prvostupňového súdu za zákonné, vydané na

základe spoľahlivo a náležite zisteného skutkového stavu, vyhodnotiac námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu za nedôvodné, potvrdil uznesenie krajského súdu ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.